

nu mere vidtgående form for føderalisme end vi kender fra f.eks. USA, hvor der ganske vist findes unionspartier, men hvor valgordningen dog er sådan indrettet, at senatorer og repræsentanter vælges i hver enkelt stat og hvor unionen ikke udgør et valgområde, end ikke ved valget af præsident (som vælges af en forsamling af valgmand valgt i hver enkelt stat).

Ad 6.

SAMMENFATTENDE KONKLUSION

Efter min opfattelse står det klart, at en dansk ratifikation af Nicetraktaten forudsætter,

- at den danske befolkning ved en folkeafstemning accepterer, at Nicetraktaten på afgørende punkter (vetoretten og repræsentationen i EU-kommissionen) ændrer forudsætningerne for det danske EU-medlemskab
- at den danske befolkning ved en folkeafstemning accepterer den overladelse af suverænitet, som vil være resultatet af Nicetraktaten, idet såvel bestemmelserne om handelspolitikken som den udvidede adgang til tættere unionssamarbejde muliggør en reel udvidelse af traktaternes anvendelsesområde og gør det umuligt for regeringen og Folketinget at håndhæve grundlovens bestemmelse om at suverænitet kun må overlades i »nærmere begrænset omfang«
- at den danske befolkning ved en folkeafstemning accepterer den suverænitetsoverladelse som følger af en rotationsordning i EU-kommissionen med den virkning at en dansk udpeget kommissær ikke længere har andel i initiativretten, kommissionslovgivningen m.v.
- at den danske befolkning ved en folkeafstemning accepterer, at der indføres mulighed for diskrimination imod danske partier, hvilket strider mod en grundlæggende forudsætning for EU-medlemskabet, nemlig at EU ikke må krænke hverken sin egen eller den danske lighedsgrundsætning
- samt at det forinden afklares om de ovennævnte problemer samlet set er af så vidtrækkende størrelse, at en ratifikation af Nicetraktaten forudsætter en ændring af grundloven (således at der kan overlades suverænitet til EU i ikke nærmere bestemt omfang).

BILAG 1: Note om evt. brug af vetoretten i forbindelse med Luxembourg-forliget

BILAG 2: Forslag til Folketingsbeslutning om dansk nej til harmonisering af skatter og afgifter i EU

BILAG 1:

Notat om evt. brug af vetoretten i forbindelse med Luxembourg-forliget.

De fem lande som antages at bakke op bag Luxembourg-forligets vetoret er: Frankrig, England, Grækenland, Sverige og Danmark. (Se Politiken den 2. marts 2001).

Hvis EU bliver udvidet med samtlige 12 ansøgerlande så EU kommer op på 27 medlemslande, vil muligheden for at nedlægge veto af disse fem lande i forlængelse af Luxembourg-forliget ikke længere eksistere.

Ved en EU-udvidelse med alle ansøgerlande vil de 27 lande tilsammen have 345 stemmer i Ministerrådet i forlængelse af vedtagelserne i Nicetraktaten.

Et kvalificeret flertal af disse stemmer vil kræve enten 258 eller 255 stemmer.

De fem lande, som kunne bruge vetoretten i forlængelse af Luxembourg-forliget, har tilsammen kun 87 stemmer, der i procent udgør 25.21 pct.

Da et kvalificeret flertal kræver mellem 72-74 pct. kan denne gruppe ikke længere blokere for vedtagelser med kvalificeret flertal, da dette vil kræve mellem 26-28 pct. af samtlige stemmer.

Det kan de heller ikke i forbindelse med dobbelt-flertals-argumentet, hvor et enkelt land kan kræve, at der bag det kvalificerede flertal også er mindst 62 pct. af EU-landenes befolkninger.

De fem landes befolkning, i procent, udgør nemlig kun 29.69 pct., så der er langt over 62 pct. bag et flertal i denne sammenhæng.

Det sidste argument, nemlig at der bag et kvalificeret flertal også skal stå et flertal af landene, kan heller ikke bruges til at blokere, da de fem lande jo klart udgør et mindretal af de 27 EU-lande.

Læs om baggrunden for Luxembourg-forliget og dets politiske brug i Jens-Peter Bonde's gennemgang side 67-69 i pjecen »Folkestyret og EF«, udgivet som et tillæg til Notat nr. 570, december 1990, samt en mere leksikonagtig gennemgang af selve baggrunden for Luxembourg-